

Î N C H E I E R E

26 septembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Polivțev Vladimir,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Polivțev
Vladimir împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la contestarea actului
administrativ,

împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respinsă cererea de apel depusă de Polivțev Vladimir și menținută hotărârea din 18
aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),

c o n s t a t ă:

La 17 decembrie 2015, Polivțev Vladimir s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău, solicitând anularea dispoziției nr. 866-
d din 12 octombrie 2015 cu privire la defrișarea unor arbori din str. A. Șciusev.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, la 12 octombrie
2015, a fost emisă dispoziția nr. 866-d de către Primăria mun. Chișinău, potrivit
căreia Radu Savin ulterior obținerii acordului de la organele competente ale
mediului înconjurător, urma să defrișeze copacii din str. A. Șciusev și anume:
copaci de măr - 6 bucăți, ulm - 7 bucăți, prun - 7 bucăți, nuc - 3 bucăți, cireș - 6
bucăți, piersic - 1 bucată, vișin - 4 bucăți, cais - 9 bucăți, arțar - 9 bucăți, cu
amenajarea ulterioară a spațiilor verzi, terenului aferent.

La 13 noiembrie 2015, reclamantul s-a adresat la Primăria mun. Chișinău cu
cerere prealabilă, în care a solicitat anularea dispoziției nr. 866-d din 12 octombrie
2015 emisă de către viceprimarul Coteț Vladimir, ca ilegală, la care nu a primit
niciun răspuns.

Reclamantul a mai menționat că, viceprimarul Coteț Vladimir la emiterea
acestei dispoziții și-a depășit atribuțiile, deoarece defrișarea copacilor ține de
competența Consiliului municipal Chișinău.

Prin hotărârea din 18 aprilie 2017 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru),
acțiunea depusă de Polivțev Vladimir a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 16 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă

cererea de apel depusă de Polivțev Vladimir și menținută hotărârea din 18 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru).

Prin decizia din 28 martie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de Polivțev Vladimir, casată decizia din 16 noiembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău și restituită cauza la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

Prin decizia din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Polivțev Vladimir și menținută hotărârea din 18 aprilie 2017 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru).

La 27 iunie 2018, Polivțev Vladimir a declarat recurs împotriva deciziei din 17 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea lui să fie admisă.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel la pronunțarea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Polivțev Vladimir, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Polivțev Vladimir, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de

apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de către Polivțev Vladimir.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Polivțev Vladimir.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh